

Att leva i två världar

Nyhetsbrev från Fabio och Maria Zuglian 20.6.14 Arnhemland

Midsommar i nordn!!! ... vi kan knappt tro att det har gått ett helt år sedan vi kom till Finland ifjol, och att det redan är sommar (?!!) därhemma!!! Här njuter vi av torrperiodens svalare vindar... fast hittills har det varit en regnig torrperiod, vilket är ovanligt. För ett antal dagar sedan föreslog jag att barnen skulle leka vattenlekar ute på gården, och en stund senare kom Luca in och meddelade att det nog var för kallt för det. Temperaturen var 28 grader... Med andra ord betyder torrperioden behagligt varma vindar, och kyliga (20 grader?!!) nätter. Dags att söka fram långbyxorna!!!

En annorlunda värld

En av de allra största utmaningarna när man har att göra med Aboriginerna i Arnhemland är de enorma kulturskillnaderna i levnadsstil. Jag tror inte att det skulle vara ett lika stort problem om man kunde leva på deras villkor... problemen kommer av att försöka leva i båda världarna samtidigt. Dessa två världar verkar ofta vara oförenliga... I den vita världen går barnen regelbundet till skolan, man förbereder och äter regelbundna måltider, man går i säng en viss tid på kvällen och stiger upp en viss tid på morgonen. Man förväntas komma i tid till möten, hålla reda på sin ekonomi, betala sina räknor, planera semestrar, hjälpa barnen med läxor, skriva email och nyhetsbrev (!), komma ihåg egna och andras födelsedagar och andra viktiga datum, vara med om bönegrupper, ha ansvar i församlingen, ha tid för sina barn, komma i tid till jobbet och så vidare... listan är oändligt

lång. Och någonstans däremellan sätter man in tid för att hälsa på hos sina aboriginska vänner och ha tid för Bibelstudium med dem.

Problemet är att de inte lever efter samma sorts schema (eller efter något schema överhuvudtaget). De har inte bestämda tider de är på vissa platser, utan tar dagen som den kommer. Ofta vet de inte vilket tid eller dag det är. Så när man kommer kommer ångande och har 2 eller 3 timmar till förfogande är det inte alls sagt att man hittar människorna man kommit överens att träffa. Här är

ett bra exempel från Marias vardag:

Kvinna (A) hade uttryckligen bitt mig att komma och hjälpa kvinnorna i en by nära intill att hålla regelbunda bibelstudium. Jag lovade hjälpa och hon (tillsammans med de andra kvinnorna) bestämde att måndagar skulle passa dem bäst. Några dagar senare såg jag en annan kvinna (B) från samma by som också gärna ville komma med... men hon menade att måndag absolut inte passade henne, och bönföll mig om att komma på lördag morgon istället. Jag lovade komma på lördag till hennes hus. Lördag morgon jobbade Fabio, så jag lastade barn och biblar in i bilen och körde ut till byn. Kvinna B (som velat ha bibelstudiet just den dagen) var inte hemma. Vi satt oss ner och väntade en dryg timme, och till slut kom hon hem. "Jag vill gärna ha bibelstudium, men kan du komma på måndag istället?" frågade hon. Okej då, barn och biblar in i bilen och vi körde hem för att komma tillbaka två dagar senare. Måndag var jag där igen. Kvinna B var hemma och sa att vi skulle ha bibelstudiet i kvinna A:s hus – jag skulle gå i förväg, och hon skulle komma om en stund. Kvinna A (som ursprungligen hade bitt om hjälp med bibelstudier på måndag) var inte hemma. Jag såg några andra kvinnor sitta utanför ett annat hus och satt mig ner med dem. Kvinna B kom aldrig (jag hörde senare att hon kört in till butiken för att handla mat). Vi hade ett bra bibelstudium med de andra kvinnorna.

Det här är inte ett undantag, utan är vad man kan vänta sig när man planerar att göra något med Aboriginerna här i trakten. Det skulle ju gå rätt bra, om man inte hade ett redan överfullt program av att försöka leva i en värld av tider att passa... Man måste vara extremt flexibel för att kunna ha att göra med Aboriginerna. Det är inte det att de ändrat sig eller att de säger en sak men menar en annan... för kvinna B jag berättade om kan det hända att hon inte hade något att äta när hon vaknade (eftersom man inte planerar måltider eller tänker så mycket på morgondagen), och att det därför just då var viktigare att gå till butiken. (Bildtext: Några av kvinnorna från min bibelstudiegrupp. Här ute och hugger ner ihåliga träd med dem som de sedan skall måla och sälja för att samla pengar till evangelisation)

Släpvagns semester

Som en 5 personers familj är det svårt ibland att veta vad vi skall göra under semesterveckorna (när vi inte kommer till Europa). Många andra (Australienare) åker hem för att hälsa på sina släktingar, men i vårt fall är det ju lite onödigt långt och dyrt. Och åker man iväg någon annanstans i Australien med en 5 personers familj blir det ofta på tok för dyrt att betala för flygbiljetter, för mat och logi, att hyra bil etc. Så vi har efter mycket eftertanke och planering kommit fram till att det bästa skulle vara att köpa en släpvagn med uppfällbart tält. Dessa är rätt så populära i Australien, ide´n är väl ungefär samma som en husbil, men det här är en betydligt enklare och billigare version. (se exempel på bilden).

På det sättet kunde vi ha en kortare eller längre semester ute i naturen här nära intill, utan att behöva betala något alls! Eller så kan vi köra in till Darwin och ha mat och logi på släp! Vi hoppas också att kunna använda den till att överkomma en del av kulturklyftan jag talade om tidigare. Med en trailer kanske vi nu och då kan köra ut till någon av byarna här omkring, och leva ett par dagar på ett mindre inrutat sätt, där vi har tid att ta livet på deras villkor.

Att leva i världen men inte av världen

För några veckor sedan hade vi vår årliga MAF konferens. Huvudtalaren talade om vikten av hur vårt liv ser ut "under vattenytan". Precis som det viktigaste delen hos en segelbåt är kölen undertill... inte hur stilig kajutan ser ut. Samma sak gäller våra liv, det som håller oss sjödugliga när det blåser upp till storm är inte hur imponerande vi ser ut på utsidan, utan att vi är stadigt rotade i Jesus.

Vilken kontrast från den värld vi lever i där det viktiga i livet påstås vara det som ligger ovanför vattenytan, dvs framgång och hälsa, ägendom, utseende, popularitet, produktivitet och andras godkännande och uppskattning. Men det är också rätt uppenbart att inget av detta håller när det blåser upp till storm...

Men vilka goda nyheter för de av oss som i världens ögon inte är så "lyckade", som inte har en så imponerande kajuta!! Gud ser inte till det yttre, och har lovat installera den stadigaste köl som finns åt alla som ödmjucar sig och vänder sig till honom!

När man tänker på DEN kulturklyftan (mellan vad världen förväntar sig av oss och vad Gud förväntar sig av oss), känns plötsligt kulturella skillnader mellan folgrupper närapå obefintliga. Alla vi som tillhör Herren lever "i två världar" tillsvidare; vi lever i världen men inte av världen, inte på världens villkor och inte med världens målsättning.

Paulus beskriver denna verklighet bl a så här i 2 Kor 4-6:

Vi är på allt sätt trängda men inte utan utväg, rådvilla men inte rådlösa, förföljda men inte övergivna, nerslagna men inte utslagna... (4 v 8-9)

Vi riktar inte blicken mot det synliga utan mot det osynliga. Ty det synliga är förgängligt men det osynliga är oförgängligt. (4 v 18)

...vi är misskända men ändå erkända, vi är döende men lever, vi är tuktade men inte till döds, vi är bedrövade men alltid glada, vi är fattiga men gör många rika, vi är utblottade på allt men äger allt. (6:9-10)

Tävling i tacksamhet

Maria hade för en tid sedan ett bibelstudium om tacksamhet tillsammans med några av de andra MAF fruarna här i trakten... vi bestämde att vi skulle ha en liten tävling i tacksamhet. Varje dag under några veckors tid skulle vi, tillsammans med våra familjer, aktivt tänka på allt vi har att tacka Gud för, och för varje sak vi kom att tänka på skulle vi sätta en (okokt) makaron i en glasburk, och på såsätt samla tacksamheten på burk. Till barnens stora förtjusning (och förtjänst) vann vi tävlingen (se bild)!

Här kommer några smakprov:

- Vi hade en intensiv men fantastisk årskonferens med de andra MAF familjerna, fin gemenskap, fantastiskt barnprogram, härlig musik och mycket uppbyggande undervisning!!!
- ...förutom mindre åkommor har vi faktist fått vara friska en längre tid, vilket vi är oerhört tacksamma för!!!
- Maria har trivats med jobbet på sjukhuset (trots frustrationen av att patienterna ständigt försvinner –de tycker inte om att sitta inomhus, så man får ofta gå några varv runt sjukhuset för att hitta dem. Och när patienterna "fått nog" kan de bara lämna sjukhuset utan att meddela någon).
- Bönegruppen som Maria håller med kvinnorna i den lilla byn Birritjimi härintill.
- Fabio har gjort ett par resor till små byar härintill för att uppmuntra de troende, vilket har varit varmt emottaget och mycket uppskattat.
- Både Maria och Fabio har hittat äldre och visare troende mentorer att prata och be tillsammans med.
- Våra 3 härliga barn (se bild nedan): Leyla som efter bara ett par månader i dagis redan förstår och börjar tala engelska (och stortrivs!), Luca som på bilden just blivit dubbad till scout, och Linda här färdig för sin ballett konsert!

Böneämnen

- Be för vår ansökan om att bli fosterföräldrar –att Guds vilja skulle få ske! Vi väntar ännu på att få höra om vi blivit accepterade.
- Be för fler piloter! Vi är i akut behov av fler piloter för att få programmet i Arnhemland att löpa smidigt.
- Be om rätt antal arbetstimmar för Maria på sjukhuset.
- Be för barnen som under det här året måste ta farväl av en hel del vänner som lämnar staden pga att gruvan läggs ner.
- Be om att kunna prioritera rätt bland alla behov vi ser runtomkring oss.
- Be om beskydd för relationer; i äktenskapet, i familjen, med vänner, kollegor och med aboriginerna.
- Be om Guds Ande skulle nå och hela de människor vi möter som har trasiga liv och just ingen "barlast i båten".
- Be att vi alltmer skulle uppfyllas av Jesus, att vi skulle få lära känna honom bättre, förvandlas av honom, och att hans levande vatten i oss skulle få bli "en källa som ger evigt liv".
- Fabio's roll kommer aningen att förändras inom MAF. Hans ansvarsområden kommer (förutom flygning) att innefatta en del av den kulturella träning som nya MAF piloter går igenom när de kommer till Arnhemland. Be för Fabio i hans nya roll.

Med önskan om en underbart skön nordisk (mid)sommar,

Fabio, Maria, Linda Luca och Leyla

